

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

BROJ: 7M-U-2053-P-29-18/19-16-1

PRIMLJENO: NEPOSREDNO - PREDANO POŠTI

..... dana 16-05-2019 20.....

..... broj u privitku: Primieraka 1 Priloga

Poslovni broj: 3 UsI-285/2019-10

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Mariji Renner Jakovljević, uz sudjelovanje zapisničarke Marijane Andrijević, u upravnom sporu tužitelja Dražena Mufića zastupanog po opunomoćeniku Dejanu Španoviću, odvjetniku protiv tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi sukoba interesa, 9. svibnja 2019.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja Odluke tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Broj: 711-I-170-P-29-18/19-07-8 od 18. siječnja 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za nadoknadu troška ovog upravnog spora.

Obrazloženje

Osporavanom Odlukom tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Broj: 711-I-170-P-29-18/19-07-8 od 18. siječnja 2019. u točki I. izreke utvrđeno je, da je propustom tužitelja (gradonačelnika Grada Vrbovskog) da pravodobno obavijesti tuženika o stupanju u poslovni odnos Grada Vrbovskog s trgovačkim obrtom u vlasništvu supruge ovdje tužitelja počinio povredu članka 18. stavka 1. Zakona o sprečavanju sukoba interesa („Narodne novine“, broj 26/11, 12/12, 126/12, 48/13 i 15/15, u nastavku teksta ZSSI), a koji poslovni odnos proizlazi iz sklapanja više pojedinačnih poslova nabave robe (klupa, koševa za otpatke i pepeljara) te pružanjem usluga prijevoza ukrasnog raslinja u ukupnoj vrijednosti od 18.875,00 kuna u 2013., 28.812,50 kuna u 2014., 27.375,00 kuna u 2015., 43.462,50 kuna u 2016. i 25.850,00 kuna u 2017. U točki II. izreke citirane Odluke tuženika utvrđeno je, da je tužitelj potpisivanjem narudžbenica u poslovnim odnosima iz točke I. izreke Odluke između Grada Vrbovskog i trgovačkog obrta u vlasništvu supruge tužitelja (koja se na temelju članka 4. stavka 5. ZSSI-a smatra s dužnosnikom povezanom osobom), a koji su sklopljeni protivno članku 18. stavku 1. ZSSI-a, tužitelj zloupotrijebio posebna prava dužnosnika koja proizlaze iz obnašanja dužnosti gradonačelnika Grada Vrbovskog, a čime da je počinio povredu članka 7. točke c) ZSSI-a, dok je u točki III. izreke Odluke, tužitelju za povrede ZSSI-a opisane pod točkom I. i II. izreke Odluke izrečena sankcija iz članka 42. stavka 1. podstavak 2. ZSSI-a, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 15.000,00 kuna koja će trajati 12 mjeseci te će se izvršiti u 12 jednakih uzastopnih mjesečnih obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 1.250,00 kunu. U točki IV. izreke Odluke određeno je, da će na

temelju članka 18. stavka 6. ZSSI-a tuženik bez odgađanja dostaviti predmet nadležnom državnom odvjetništvu na daljnje postupanje radi utvrđenja ništetnosti pravnih poslova iz točke I. izreke Odluke.

Osporavajući zakonitost citirane Odluke tuženika od 18. siječnja 2019., tužitelj je podnio tužbu, koja je kod ovog Suda zaprimljena 27. veljače 2019. pod poslovnim brojem 3 UsI-285/2019, a u kojoj je tužitelj u bitnome naveo da je tuženik 9. listopada 2014. zaprimio neanonimnu prijavu podnesenu protiv tužitelja, a da je sam postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv tužitelja kao gradonačelnika Grada Vrbovskog, tuženik pokrenuo četiri godine nakon zaprimanja prijave, čime da je tužitelju uzrokovana velika šteta, a osim toga da je dovedeno u pitanje smisao odredaba ZSSI-a i Povjerenstva kao tijela osnovanog isključivo i samo za provedbu odredbi navedenoga Zakona. Istaknuo je, da je jedini cilj tuženika bio kažnjavanje tužitelja, pri tome ne mareći za javni interes i daljnje postupanje ne samo tužitelja već i ostalih dužnosnika, koji se oslanjaju na praksu tuženika, koji druge postupke protiv dužnosnika radi sukoba interesa pokreće u kraćem roku računajući od trenutka podnošenja prijave. Nastavno, tužitelj je istaknuo da u konkretnom slučaju ne postoji niti povreda članka 7.c) ZSSI-a, a niti povreda članka 18. stavka 1. ZSSI-a, uz pojašnjenje da tužitelj svojim postupanjem nije zlorabio svoja posebna prava koja proizlaze iz obnašanja dužnosti gradonačelnika Grada Vrbovskog navodeći da poslovni odnos Grada Vrbovskog s obrtom u vlasništvu njegove supruge postoji još od 2008. kada tužitelj nije obnašao dužnost gradonačelnika navedene jedinice lokalne samouprave, iz čega proizlazi da se radi o kontinuitetu poslovnog odnosa, a ugovoreni iznosi na godišnjoj razini u bitnom se nisu mijenjali kroz cijelo razdoblje poslovanja Grada Vrbovskog s navedenim obrtom. Napomenuo je, da je Grad Vrbovsko prilikom nabave robe od obrta u vlasništvu supruge tužitelja poštivao odredbe Pravilnika o provedbi postupaka bagatelne vrijednosti u upravnim tijelima Grada Vrbovskog od 27. siječnja 2014., Pravilnika o provedbi postupaka bagatelne vrijednosti u upravnim tijelima Grada Vrbovskog od 12. ožujka 2015. te Pravilnika o jednostavnim nabavama Grada Vrbovskog od 9. veljače 2017., a sukladno citiranim odredbama navedenih Pravilnika, u konkretnim postupcima nabave da je bilo dovoljno prikupiti samo jednu ponudu, a da je unatoč toj činjenici Grad Vrbovsko prikupio više ponuda od različitih gospodarskih subjekata koji nude predmetnu robu u cilju nabave iste po najnižoj cijeni, dok da je tuženiku u privitku svog očitovanja dostavio ponude ostalih proizvođača kao dokaz za svoje navode. Također, se tužitelj pozvao i na odredbu članka 77. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ broj 120/16) kojom je propisano „da sukob interesa ne postoji ako je povezana osoba predstavnika naručitelja poslovne udjele, dionice odnosno druga prava na temelju kojih sudjeluje u upravljanju odnosno u kapitalu gospodarskog subjekta s više od 0,5 % stekla u razdoblju od najmanje dvije godine prije imenovanja odnosno stupanja na dužnost predstavnika naručitelja“, dok da poslovni odnosi tijela javne vlasti s takvim poslovnim subjektima nisu zabranjeni niti člankom 17. ZSSI-a. Stoga tužitelj smatra, a imajući u vidu da je trgovački obrt u vlasništvu supruge tužitelja registriran 2003., to da nema niti nikakvog sukoba interesa niti sukladno odredbama Zakona o javnoj na nabavi, a niti sukladno odredbama ZSSI-a. Istaknuo je, da je vodeći se transparentnošću i povjerenjem u djelovanje tijela javne vlasti, tuženiku dostavio svu dokumentaciju koja se odnosi na poslovne odnose Grada Vrbovskog i trgovačkog obrta u vlasništvu njegove supruge sa željom da tuženik nakon toliko godina izda uputu kako postupiti u slučajevima poslovne suradnje s povezanim osobama kada je takva suradnja nužna radi ekonomske učinkovitosti i zaštite pravilnog raspolaganja javnim novcem, a na što da se tuženik u cijelosti oglušio, nakon čega da je po donošenju osporavane Odluke tuženika, tužitelj opetovano uputio zahtjev tuženiku za davanjem mišljenja i uputa o načinu postupanja za daljnju nabavu klupa i koševa sukladno članku 18. ZSSI-a, a na koji zahtjevi da je tuženik odgovorio van zakonskog roka od 15 dana,

a predmetno mišljenje tuženika smatra nejasnim. U svezi s tim naveo je, da je tuženik u svojem mišljenju naložio da Grad Vrbovsko može stupiti u poslovni odnos s trgovačkim obrtom u vlasništvu supruge tužitelja samo i isključivo na način da se tužitelj u cijelosti izuzme iz tog postupka i ovlasti zamjenika da potpisuje ugovore o kupoprodaji koji se sklapaju s navedenim obrtom. Tužitelj je naveo da se ne slaže s navedenim mišljenjem, jer zamjenik tužitelja može zamijeniti istog u obavljanju dužnosti gradonačelnika samo u zakonom određenim situacijama, a pri čemu je tužitelj i dalje u cijelosti odgovoran za poslovanje i rad Grada Vrbovskog pa tužitelj smatra da se mišljenjem tuženika nalaže tužitelju postupanje suprotno pozitivnim propisima Republike Hrvatske, odnosno suprotno odredbama Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“ broj 33/01, 60/01, 129/05, 109/07, 125/08, 36/09, 36/09, 150/11, 144/12, 19/13, 137/15, 123/17) i Zakonu o proračunu („Narodne novine“ broj 87/08, 136/12, 15/15). Stoga tužitelj smatra da nije počinio niti povredu odredbe članka 7. c) ZSSI, a niti povredu odredbu članka 18. stavka 1. ZSSI-a, tvrdeći da su tužitelj i Grad Vrbovsko postupili sukladno Zakonu o javnoj nabavi i Pravilniku o jednostavnoj nabavi, kao i drugim pozitivnim propisima koji se odnose na ovlasti i odgovornost gradonačelnika. Naposljetku, tužitelj je naveo da osporava Odluku tuženika i u dijelu o izrečenoj sankciji navodeći da tuženik prilikom donošenja odluke o sankciji nije uzeo u obzir suradnju tužitelja s tuženikom prije samog donošenja odluke o pokretanju postupka za odlučivanje o sukobu interesa protiv tužitelja kao dužnosnika, a sve imajući u vidu da je tužitelj tuženiku dostavio ne samo podatke za godinu na koju se odnosi prijava, već i za sve prethodne i naredne godine u cilju otklanjanja sumnje tuženika u zlouporabu svog položaja, a s tim u svezi tužitelj da je zatražio i naknadno mišljenje tuženika pozivajući se na odredbu članka 42. stavka 4. ZSSI-a kojom je propisano da Povjerenstvo može naložiti tužitelju kao dužnosniku da otkloni uzroke postojanja eventualnog sukoba interesa u određenom roku, a na što se tuženik opetovano oglašio. Smatra da je u konkretnom slučaju jedini krivac za veći iznos vrijednosti ugovorenih poslova upravo tuženik, koji je pokrenuo postupak nakon četiri godine po zaprimanju prijave pa tvrdi da mu je tuženik izrekao neosnovano veliku sankciju. Na okolnosti navedene u tužbi tužitelj je predložio saslušanje svjedoka i to pročelnice Jedinственог управног одјела Града Врбовског vodi telja Odsjeka za predstojnika proračun i financije Grada Vrbovskog vodi telja Odsjeka za komunalni Ureda gradonačelnika Grada Vrbovskog vodi telja Odsjeka za komunalni sustav Grada Vrbovskog kao i da se izvrši uvid u cjelokupnu dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora i upravnog postupka, dok je u tužbenom zahtjevu predložio da se poništi osporavana Odluka tuženika od 18. siječnja 2019., sve uz nadoknadu troška ovog upravnog spora.

Tuženik je u odgovoru na tužbu zaprimljenim kod ovog Suda 8. travnja 2019. u bitnome naveo da u cijelosti osporava osnovanost tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva te u cijelosti ostaje kod svih navoda iznesenih u obrazloženju osporavane Odluke od 18. siječnja 2019. pa je odgovarajući na navode tužitelja iz tužbe, što će u nastavku ove presude biti detaljnije obrazloženo, predložio da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

U podnesku zaprimljenim kod ovog Suda 18. travnja 2019. tuženik je ispričao izostanak sa zakazanog ročišta, a ujedno se usprotivio prijedlogu tužitelja za izvođenje dokaza saslušanjem većeg broja svjedoka, uglavnom zaposlenika Grada Vrbovskog, budući da se saslušanjem istih ne može otkloniti povreda članka 18. stavka 1. ZSSI-a do koje je došlo uslijed propusta tužitelja da obavijesti tuženika o stupanju Grada Vrbovskog u poslovne odnose s trgovačkim obrtom u vlasništvu supruge tužitelja koja je objektivne prirode, a sve relevantne činjenice potrebne za utvrđivanje navedene povrede da su već utvrđene i nesporne, a također da nije sporno da je tužitelj osobno sudjelovao, odnosno potpisao

poslovnu dokumentaciju konkretno narudžbenice, a iz čega proizlazi i povreda odredbe članka 7. točke c) ZSSI-a. Stoga je tuženik predložio da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

U ovom upravnom sporu 9. svibnja 2019. održano je ročište za raspravu u prisutnosti opunomoćenika tužitelja, a odsutnosti uredno pozvane službene osobe tuženika, na temelju članka 39. stavka 2. u svezi s članom 37. stavkom 3. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, u nastavku teksta ZUS) pa je tužitelju dana mogućnost u skladu s odredbom članka 6. ZUS-a izjasniti se o svim zahtjevima i navodima te činjeničnim i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje ovog upravnog spora. Na istom ročištu za raspravu tužitelj je u cijelosti ostao kod svih svojih navoda iznesenih u tijeku upravnog spora, kao i predloženih dokaznih prijedloga, nakon čega su odbijeni dokazni prijedlozi tužitelja koji se odnose na saslušanje svjedoka poliže određenih na stranici četiri tužbe, jer izvođenje istih nije nužno niti odlučno za rješavanje ovog upravnog spora. Na istom ročištu za raspravu izveden je dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora, kao i u onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupka te je rasprava zaključena.

Uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu predmeta upravnog spora, kao i u onu koja prileži spisu predmeta upravnog postupka, utvrđeno je, da je tuženik na 20. sjednici održanoj 24. kolovoza 2018. pokrenuo postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv tužitelja kao gradonačelnika Grada Vrbovskog, zbog moguće povrede članka 7. c) ZSSI-a koja proizlazi iz sudjelovanja u poslovnim odnosima i potpisivanjem poslovne dokumentacije tužitelja kao zakonskog zastupnika Grada Vrbovskog s trgovačkim obrtom u vlasništvu supruge tužitelja, a koja je s tužiteljem interesno povezana osoba i koji poslovni odnosi su nastali sklapanjem više pojedinačnih poslova u 2014. u ukupnom iznosu od 47.687,50 kuna, u 2015. u ukupnom iznosu od 27.375,00 kuna, u 2016. u ukupnom iznosu od 43.462,50 kuna i 2017. u ukupnom iznosu od 25.850,00 kuna, kao i zbog moguće povrede članka 18. stavka 1. ZSSI-a koja proizlazi iz propusta obavještanja tuženika o nastanku poslovnog odnosa Grada Vrbovskog kao tijela u kojem tužitelj obnaša javnu dužnost i navedenog obrta u vlasništvu supruge tužitelja. Utvrđeno je, da je u postupku koji je prethodio ovom upravnom sporu tužitelj tuženiku dostavio svoje očitovanje o pokretanju samog postupka, također je i saslušan na okolnosti činjenica koje je tuženik utvrdio, a koje su činjenično i pravno поближе opisane u osporavanoj Odluci navodeći da nije počinio povredu članka 7. točke c) ZSSI-a obzirom da je Grad Vrbovsko s obrtom u vlasništvu supruge tužitelja poslovao i prije njegova mandata te da je navedeni obrt, robu koju je od istog nabavljao Grad Vrbovsko, nudio po najpovoljnijim cijenama na tržištu, dok je u odnosu na povredu članka 18. stavka 1. ZSSI-a istaknuo, da je do iste došlo iz neznanja odnosno nenamjernim propustom tužitelja. Utvrđeno je, da je tužitelj izabran za gradonačelnika Grada Vrbovskog u mandatu od 2013. do 2017., kao i u mandatu od 2017. do 2021., da je pod matičnim brojem obrta 92179444 upisan trgovački obrt u vlasništvu supruge tužitelja. Utvrđeno je, da je iz dostavljenih računa i kartica poslovnih partnera utvrđeno da je trgovački obrt u vlasništvu supruge tužitelja za isporuku robe po svim izdanim narudžbenicama Gradu Vrbovskom ispostavio račune koje je Grad Vrbovsko i podmirio, odnosno utvrđeno je da je Grad Vrbovsko za vrijeme mandata tužitelja kao gradonačelnika Grada Vrbovskog, izdavanjem narudžbenica navedenih u dopisu navedene jedinice lokalne samouprave od 5. veljače 2018. stupao u poslovne odnose s poslovnim subjektom, obrtom u vlasništvu supruge tužitelja, a da tužitelj prije stupanja u navedene poslovne odnose nije o istima obavijestio tuženika, čime da je tužitelj počinio povredu članka 18. stavka 1. ZSSI-a. Također, je utvrđeno da je narudžbenice na temelju ponuda dostavljenih od strane obrta u vlasništvu supruge tužitelja u ime Grada Vrbovskog potpisao upravo tužitelj

kao zakonski zastupnik navedene jedinice lokalne samouprave, a upravo da je potpisivanjem narudžbenica u navedenim poslovnim odnosima tužitelj zlorabio posebna prava koja mu pripadaju kao zakonskom zastupniku Grada Vrbovskog, čime da je počinio i povredu članka 7. točke c) ZSSI-a. Stoga je tuženik 18. siječnja 2019. donio Odluku koju tužitelj tužbom osporava u predmetnom upravnom sporu.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja ovaj Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Člankom 3. stavkom 1. podstavkom 43. ZSSI-a propisano je da su gradonačelnici i njihovi zamjenici dužnosnici u smislu odredbi navedenog Zakona.

Člankom 4. stavkom 2. ZSSI-a propisano je da je član obitelji dužnosnika u smislu tog Zakona bračni ili izvanbračni drug dužnosnika.

Člankom 4. stavkom 5. ZSSI-a propisano je da su povezane osobe u smislu tog Zakona članovi obitelji dužnosnika iz članka 4. stavka 2. ZSSI-a te ostale osobe koje se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanim a s dužnosnikom.

Člankom 4. stavkom 4. ZSSI-a propisano je da su poslovni subjekti u smislu ZSSI-a trgovačka društva, ustanove i druge pravne osobe te drugi subjekti poslovnih odnosa kao što su trgovci pojedinci, obrtnici i nositelji samostalnih djelatnosti te nositelji i članovi drugih poslovnih subjekata osnovanih na temelju zakona.

Člankom 7. c) ZSSI-a propisano je kako je dužnosnicima zabranjeno zlorabiti posebna prava koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti.

Člankom 18. stavkom 1. ZSSI-a propisano je da dužnosnik, u slučaju kada tijelo u kojem dužnosnik obnaša javnu dužnost, stupa u poslovni odnos s poslovnim subjektom u kojem član obitelji dužnosnika ima 0,5% ili više udjela u vlasništvu, dužan o tome pravodobno obavijestiti Povjerenstvo. Stavkom 2. do 6. istog članka ZSSI propisano je da će Povjerenstvo u roku od 15 dana od dana zaprimanja obavijesti izraditi mišljenje zajedno s uputama o načinu postupanja dužnosnika i tijela u kojem dužnosnik obnaša javnu dužnost u cilju izbjegavanja sukoba interesa dužnosnika i osiguranja postupanja u skladu s ovim Zakonom. Dužnosnik, odnosno tijelo u kojem dužnosnik obnaša dužnost je obvezno, prije stupanja u poslovni odnos, dostaviti Povjerenstvu cjelokupnu dokumentaciju iz koje je vidljivo kako su provedene upute Povjerenstva. Povjerenstvo posebnom odlukom, bez odgađanja, a najkasnije u roku od pet dana, utvrđuje jesu li upute Povjerenstva provedene na način koji omogućuje izbjegavanje sukoba interesa dužnosnika i osigurava njegovo zakonito postupanje u konkretnom slučaju. Pravni poslovi, odnosno pravni akti koji su sklopljeni, odnosno doneseni bez prethodne obavijesti Povjerenstvu su ništetni te će Povjerenstvo bez odgađanja dostaviti predmet nadležnom državnom odvjetništvu na daljnje postupanje radi utvrđenja ništetnosti pravnog posla, odnosno pravnog akta.

Na navode tužitelja iz tužbe kojima ističe da tuženik nije pokrenuo postupak za odlučivanje o sukobu interesa protiv dužnosnika, ovdje tužitelja u razumnom roku, ukazuje se tužitelju da odredbama Zakona o sprečavanju sukoba interesa nisu propisana postupovna pravila na temelju kojih je tuženik dužan u određenom roku od saznanja o okolnostima iz kojih proizlazi mogućnost počinjenja povreda ZSSI-a donijeti odluku o pokretanju postupka,

a niti postoje odredbe kojima je propisano u kojem roku od pokretanja postupka je tuženik obavezan donijeti meritornu odluku. Stoga nedonošenjem odluke o pokretanju postupka u određenom vremenskom razdoblju od stjecanja saznanja o mogućem počinjenju povrede odredbi ZSSI-a, tužitelj nije doveden u nepovoljniji položaj niti u zabludu o obvezama i ograničenjima koja za istog proizlaze iz odredaba ZSSI-a, a nepoznavanje zakona ne opravdava tužitelja. Isti je nakon stupanja na dužnost gradonačelnika Grada Vrbovskog bio obavezan upoznati se s odredbama ZSSI-a te postupati u skladu s istima, a ukoliko je imao dvojbi, bio je obavezan zatražiti mišljenje Povjerenstva sukladno članku 6. ZSSI-a, a što isti nije učinio i koja činjenica nije sporna u predmetnom upravnom sporu, pa okolnost da tužitelj nije donio odluku o pokretanju postupka u određenom vremenskom razdoblju ne može opravdati postupanje tužitelja koje je protivno striktnim pravnim normama propisanim ZSSI-om.

U odnosu na tužbene navode tužitelja u pravcu povrede članka 18. stavka 1. ZSSI-a ukazuje se tužitelju da prema ocjeni ovog Suda za postojanje povrede odredbe članka 18. stavka 1. ZSSI-a je dovoljno utvrđenje da je dužnosnik pravodobno propustio obavijestiti Povjerenstvo o stupanju u poslovni odnos s poslovnim subjektom u vlasništvu člana obitelji dužnosnika. Naime, tom odredbom je propisano kako u slučaju kada tijelo u kojem dužnosnik obnaša javnu dužnost stupa u poslovni odnos s poslovnim subjektom u kojem član obitelji dužnosnika ima 0,5% ili više udjela u vlasništvu, dužnosnik je dužan o tome pravodobno obavijestiti Povjerenstvo. Dakle, iz navedene odredbe jasno proizlazi kako za utvrđivanje povrede navedene odredbe nije potrebno daljnje utvrđenje da je zbog takvog poslovnog odnosa došlo do povrede neke druge zakonske odredbe pa osnovano tuženik navodi da je za povredu citirane odredbe ZSSI-a dovoljna sama činjenica propuštanja pravodobne obavijesti tuženika o poslovnom odnosu, a pri tome su irelevantni navodi tužitelja da su poslovni odnosi između Grada Vrbovskog i trgovačkog obrta u vlasništvu supruge tužitelja bili u skladu s odredbama Zakona o javnoj nabavi te Pravilnicima o jednostavnoj nabavi Grada Vrbovskog. Time pogrešno tužitelj zaključuje da je postupanjem u skladu sa Zakonom o javnoj nabavi i podzakonskim aktima otklonjena obveza tužitelja da pravodobno obavijesti tuženika o stupanju u poslovni odnos Grada Vrbovskog s trgovačkim obrtom u vlasništvu njegove supruge, jer postupanje u skladu s odredbama Zakona o javnoj nabavi i podzakonskim aktima Grada Vrbovskog samo po sebi ne otklanja povredu odredbi ZSSI-a. Stoga je pravilno tuženik u odgovoru na tužbu istaknuo da je svrha instituta prethodne obavijesti iz članka 18. ZSSI-a ta da tuženik prethodno nastanku konkretnog poslovnog odnosa razmotri i ocijeni koja je razina sukoba interesa prisutna kod dužnosnika u konkretnom slučaju, odnosno je li izvjestan nastanak povrede neke druge obveze ili zabrane propisane ZSSI-om te da utvrdi je li moguće otkloniti nastanak takve povrede ZSSI-a i koje sve mjere i postupke dužnosnik i tijelo u kojem obnaša dužnost, moraju poduzeti kako bi se zaštitio javni interes. Iz istog je razvidno da je samo tuženik nadležan i ovlašten u konkretnoj situaciji iz članka 18. stavka 1. ZSSI-a procjenjivati postojanje sukoba interesa i utvrditi upute za daljnje postupanje. Da je tome doista tako, razvidno je i iz presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovnog broja Usž-1765/15 od 4. studenoga 2015. i presude Visokog upravnog suda Republike Hrvatske poslovnog broja Usž-1108/16-2 od 23. lipnja 2016. Dakle, povreda članka 18. ZSSI-a je objektivne prirode i do navedene povrede dolazi kada dužnosnici propuste obavijestiti tuženika o poslovnim odnosima između tijela javne vlasti u kojem obnašaju dužnosti i poslovnih subjekata u kojima članovi obitelji dužnosnika imaju udjele u vlasništvu neovisno o tome je li sam dužnosniku odlučivao o stupanju u poslovni odnos i potpisivao ugovore, narudžbenice i drugu poslovnu dokumentaciju. U konkretnom slučaju je utvrđeno, a što niti nije sporno u predmetnom upravnom sporu, da je na temelju dostavljenih ponuda obrta u vlasništvu supruge tužitelja, tužitelj potpisivao narudžbenice, a potpisivanje narudžbenica je

ona radnja kojom se poslovni odnos zasniva neovisno o prethodnom postupku koji su provele stručne službe Grada Vrbovskog, jer do poslovnog odnosa ne bi ni došlo da upravo tužitelj iste nije odobrio i potpisao narudžbenice. Stoga i po mišljenju ovoga Suda potpisivanjem narudžbenica na temelju kojih su zasnovani poslovni odnosi između Grada Vrbovskog i trgovačkog obrta u vlasništvu supruge tužitelja, a realizacijom kojih je ostvaren poslovni interes poslovnog subjekta u vlasništvu osobe koja je s dužnosnikom interesno povezana, tužitelj je zloupotrijebio posebna prava koja proizlaze iz obnašanja dužnosti gradonačelnika Grada Vrbovskog te je time počinio povredu članka 7. točke c) ZSSI-a, a pri tome pravilno tuženik nije utvrđivao je li ponuda obrta u vlasništvu supruge tužitelja bila najpovoljnija obzirom da tužitelj o istoj uopće nije smio odlučivati.

U svezi navoda tužitelja iz tužbe kojima ističe da se tuženik oglušio na naknadno traženje mišljenje tužitelja, ovaj Sud ukazuje tužitelju da nije moguće dati mišljenje i upute za postupanje u situaciji u kojoj su poslovni odnosi već nastali i realizirani, odnosno u kojem su ispunjene međusobne obveze stranaka, već se o takvom odnosu trebalo pravodobno obavijestiti tuženika, a pravodobno znači prije samog stupanja u poslovni odnos što je razvidno iz članka 18. stavka 1. ZSSI-a, a prema kojem je dužnosnik odnosno tijelo u kojem dužnosnik obnaša dužnost, obvezno prije stupanja u poslovni odnos dostaviti tuženiku cjelokupnu dokumentaciju iz koje je vidljivo kako su provedene upute tuženika, nakon čega tuženik posebnom odlukom utvrđuje jesu li upute provedene na način koji omogućuje izbjegavanje sukoba interesa dužnosnika i osiguravanja njegovog zakonitog postupanja u konkretnom slučaju, a traženje mišljenja s uputama za postupanje nakon što su poslovni odnosi već zaključani ne predstavlja pravodobno postupanje tužitelja, a niti je po takvom zahtjevu moguće postupiti.

Nisu osnovani navodi tužitelja iz tužbe da nitko drugi osim tužitelja nije mogao potpisati narudžbenice te da se upute koje je tuženik dao tužitelju u mišljenju nakon donošenja osporavane Odluke, a koje se odnose na buduće poslovne odnose s obrtom u vlasništvu supruge tužitelja, suprotne odredbama Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, jer tužitelj sukladno članku 43. stavku 2. Zakona o lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, kao gradonačelnik može ovlastiti svog zamjenika na obavljanje određenih poslova iz svog djelokruga pa tako i na provođenje postupka te odlučivanje i potpisivanje narudžbenica u slučajevima nabave robe i usluga od poslovnog subjekta u vlasništvu člana obitelji tužitelja.

Naposljetku, u odnosu tužbene navode tužitelja koji se odnose na izrečenu sankciju tužitelju, prema mišljenju ovog Suda sankcija je izrečena primjenom slobodne ocjene javnopravnog tijela, a u tom slučaju Sud sukladno članku 4. stavku 2. ZUS-a ne ulazi u pravilnost te odluke (da li je sankcija trebala biti veća ili manja) već samo ocjenjuje zakonitost takve odluke, odnosno da li je odluka donesena u granicama danih ovlasti i svrsi radi koje je ta ovlast dana te da li su prilikom izbora vrste i visine sankcije uzete u obzir sve okolnosti koje utječu na to da sankcija bude teža ili blaža. Prema citiranom članku 42. ZSSI-a Povjerenstvo može izreći tužitelju sankciju obustave isplate dijela neto mjesečne plaće, a prema članku 44. stavku 1. ZSSI-a ta sankcija se izriče u rasponu od 2.000,00 od 40.000,00 kuna, a svrha izricanja sankcije je sprečavanje sukoba između privatnog i javnog interesa u obnašanju javnih dužnosti, (članak 1. ZSSI-a). Iz obrazloženja osporavane Odluke tuženika slijedi da je tuženik ocijenio sve okolnosti o kojima ovisi izbor vrste i visine sankcije pa Sud ocjenjuje izrečenu sankciju zakonitom, jer je odmjerena unutar zakonskih okvira iz članka 44. ZSSI-a, valjano je, jasno i cjelovito obrazložena uzevši u obzir sve relevantne okolnosti tužiteljeva slučaja.

Odredbom članka 39. stavka 5. ZSSI-a propisno je da tuženik ima pravo pribaviti činjenice i dokaze djelovanjem drugih tijela javne vlasti, a nadležna tijela u Republici Hrvatskoj dužna su bez odgode na njegov zahtjev dostaviti zatražene obavijesti i dokaze pa imajući u vidu citiranu odredbu ZSSI-a dostava traženih podataka i dokumentacije na zahtjev tuženika obveza je tijela javne vlasti od kojih je dokumentacije tražena te isto ne može predstavljati olakotnu okolnost na strani tužitelja, prilikom odmjeravanja vrste i visine sankcije, a također u konkretnom slučaju nije bilo moguće primijeniti niti članak 42. stavak 4. ZSSI-a, kojom je propisano da ako je primjereno naravi povrede Povjerenstvo može tijekom postupka naložiti dužnosniku da ukloni uzroke postojanja sukoba interesa u određenom roku te ako dužnosnik to učini može obustaviti postupak ili isti dovršiti i ispunjenje naloga uzeti u obzir prilikom izricanja sankcije, jer u konkretnom slučaju su poslovni odnosi u trenutku donošenja odluke o pokretanju postupka već bili sklopljeni i realizirani suprotno članku 18. ZSSI-a pa tužitelj po prirodi stvari nije mogao otkloniti uzroke postojanje sukoba interesa te nije moglo doći do primjene navedene odredbe ZSSI-a. Stoga imajući u vidu da je u gore navedenim poslovnim odnosima tužitelj osobno sudjelovao, da je potpisivao poslovnu dokumentaciju, konkretno narudžbenice, proizlazi da je tužitelj povrijedio odredbu članka 7. točke c) ZSSI-a, a kako je tužitelj kao dužnosnik propustio obavijestiti tuženika o stupanju Grada Vrbovskog u poslovne odnose s trgovačkim obrtom u vlasništvu svoje supruge, to se osporavana Odluka tuženika ocjenjuje zakonitom pa je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a valjalo odlučiti kao u izreci ove presude. Iz tog razloga je neosnovano pozivanje tužitelja na ročištu održanom kod ovog Suda 9. svibnja 2019. na odluku Upravnog suda u Splitu poslovnog broja UsI-132/16 od 29. rujna 2016. i Odluku Ustavnog suda Republike Hrvatske poslovnog broja U-III-412/16 od 3. lipnja 2016.

Imajući u vidu da je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen to tužitelju ne pripada niti nadoknada troškova upravnog spora.

U Rijeci 9. svibnja 2019.

S u t k i n j a

Marija Renner Jakovljević, v . r .

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u tri (3) primjerka, za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Dostaviti:

- opunomoćeniku Dejanu Španoviću, odvjetniku Zagrebu
- tuženom Povjerenstvu za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5

Za točnost otpravka - ovlaštena službenica
Marijana Andrijević